

Bijlage 1: toelichting medisch beroepsgeheim

Het medisch beroepsgeheim dient het algemeen maatschappelijke belang dat een ieder zich vrijelijk en zonder vrees voor openbaarmaking van het toevertrouwde om bijstand en advies moet kunnen wenden tot een zorgverlener (vrije toegang tot zorg). Het medisch beroepsgeheim heeft als doel de bescherming van de belangen van patiënten en niet de belangen van de zorgverleners. Doorbreking van het beroepsgeheim is alleen mogelijk:

1. met toestemming van de betrokkene
2. op basis van een wettelijke doorbrekingsgrond (zie bijlage 2)
3. bij een conflict van plichten (bijv. om een moord te voorkomen)
4. op grond van een zwaarwegend belang (Hoge Raad, civiel recht; veelal erfrechtelijke kwesties)
5. op grond van zeer uitzonderlijke omstandigheden (Hoge Raad, strafrecht; bijv. het oplossen van een moord)

Bij een doorbreking verstrekt de zorgverlener nooit meer informatie dan noodzakelijk is. Het beroepsgeheim is van toepassing op alle informatie die tijdens en in het kader van de behandeling wordt uitgewisseld tussen patiënt en zorgverlener: zowel medische als niet medische gegevens.

Als er een grond is voor doorbreking van het beroepsgeheim kan sprake zijn van een spreekplicht of meldplicht of van een spreekrecht of meldrecht (mogelijkheid). Bij een plicht moet de zorgverlener het beroepsgeheim doorbreken. Bij een recht of mogelijkheid mag hij dat en moet hij een belangenafweging maken. Daarbij hanteert hij de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. Subsidiariteit: kan het doel worden bereikt via een minder ingrijpende manier? Proportionaliteit: weegt het voordeel van de doorbreking op tegen het nadeel van de doorbreking?

Personen die betrokken zijn bij de behandeling en die niet op grond van de wet een beroepsgeheim bezitten, hebben een van de zorgverlener afgeleid beroepsgeheim.